

Kindlaast' sinu südamesse.
Rahu-waim ka lehwitag
Sinu ümber — röömuustag,
Kurbduš jáagu hoopis maha.

(J. C. O.)

Kräföriwenud erne leem.

Kaks rätsepa selli rändasivad linnast linna ja külast külastesse. Toitu saivad nad igast külast külalt. Mõnikord ka veel leiwatüki tagavaraks tašku. — Hea meelega oleksivad nemad ka w'a kärafast wötnud, aga kust raha wötta? Salupojad ei täi ju miski hinna eest raha wåljaanda.

Ühel päewal läksivad nad ühte suurde toreda mõisasse, lootes: „Siit ilma rahata wålja küll ei tule!”

Mõisa härre, kes parajate kõõgitüdrükuga taples, et see katla täie erne leent, mida ta pererahwale keetis, pöhja oli körweda laesk-

nud, nii et koeradki teda ei sõönud. Härre, kui ta rätsepi nägi, ja need ka alandlikult palja peadega ette astusivad, huidis, oma ratsa piitsa läbi õhu keerutades: „Mis teie hulgused siin otsite?”

„Auulik suur härre! ärge pange pahaks, meie oleme juba seitse päewa ilma sõõmata!” ütles üks nendest riide katki lõikajatest.

„Soo! — Uh! nálgas olete? — Noh, hea küll! ma tahab teile warsti enam anda, kui súija jõuate, nüid aga edasi sinna tappa.” Nende sõnadega keeras ta ukse lukku ja läks isi neile toitu tooma. Ei tuurinud kaua, kui juba üks lahti keerati ja kaks meest áhkides ja puhudes suurt leeme kaledt härre saatuse sel sisse kandsivad ja keset tuba maha pannivad.

„See katla täie suppi peate ühe tunniga tühjaks sõõma! mitte üks ainuke lusika täis ei tohi üle jáada. Kui mitte, siis peksan teid selle piitsaga, nii et teie enam omas elus súija ei taha.” Selle peale keeras ta ukse kinni ja jättis neid üksinda sõõma.

„Tule nüid taewas isti appi!” öhtas es-